

On in ona

Ciril
Bergles

ON IN ONA On
je razmajal most,
po katerem je hodila
tako samozavestno.
V njene breze
je spustil sape,
ki so jih krivile.

Ona
je zagrnila okna,
da je izgubil
ravnotežje
in se pustil ostriči.
Potem je poklicala
može s sekirami
nad njegove hraste.

ZASLEDOVALEC Zmeraj je stal za menoj,
prikrit z rahlo senco.
Na vratu sem čutila njegov dih,
drhtenje njegovih rok
na ramenih.

Zvečer sem se zaklenila
 v sobo
 in skrila ključ.
 Tudi v snu me je odkril.
 Stal je tam pri vratih,
 v halji iz rdečih in črnih rombov.
 Na prsih je imel tetoviran zodiak.
 Na očeh masko.
 V rokah meč.
 Nežno me je poljubil
 in pobožal.
 Nič ni bolelo,
 ko mi je potisnil meč
 prav do srca.
 Samo majhno bolečino
 sem čutila tam,
 ko sem se zbudila.

SPOVEDNIK Vedno je prikrito dremal
 ali odsotno poslušal
 tiste male zanikrne grehe,
 nedolžne zvijače.
 Potem je k spovedi pristopila
 deklica.
 Lepa kot breza v maju.
 In mu je vse povedala:
 kako ga je spoznala,
 kako jo je zvabil
 v sladke besede,
 jo spravil v drhtenje
 in si jo vzel.
 Dal ji je odvezo.
 In hudo zmeden
 gledal za njo,
 ko je odhajala po cerkvi
 kot opran angel.

COPRNICA Le zakaj se tako jezijo nanjo.
Želela si je samo nekaj,
česar ni v naših navadah.
Potovala je na metli
namesto z avionom.
Zaljubila se je v priletnega dedca
namesto v lepega mladca.
Za nekaj časa je šla živet
v krastačo,
da bi preizkusila,
kako živijo tisti,
ki se ne oblačijo po modi.
Jezila je sosede,
jim grozila s hudimi urami,
s točo.
Nikakršna ploskoprsa devica ni.
Sicer pa je čisto običajno dekle:
rada pleše, kadi in pije viski.

AVTOMOBILI Navadno se ljubijo
na kakem skritem kraju,
ob reki ali na stranskih poteh.
Nikdar ne sprašujejo,
če so samski
ali poročeni.
Dosti bešed izrečejo
na tako tesnem prostoru,
ob dišečem dihanju pod pazduh,
ob globokem sopenju.
Ko se jim orosijo šipe,
je mimo že nekaj ekstaz,
pozabljenih dosti vročičnih
obljub in hvalnic.
Morda ravno zaradi tega
končajo tako žalostno
na krajih zavrženih stvari.

DEVIŠTVO Nekaj ganljivega je v tem,
kako moški vzdržujejo
svoj ponos
z ženskim devištvom.
Koliko bahavosti
spočenja v njih,
maščevalnosti
in porazov.
Vsak hoče biti prvi.
Čprav se nazadnje zadovolji
z nevesto
v pisanem krilu.
Ženske jim šele kasneje
razkrijejo,
da so izgubile
svoje devištvo
z lahkoto,
s katero izderemo
mlečni zob.

VDOVA Sedmi dan po pogrebu
je oblekla pisano krilo
in belo bluzo.
Ljudje so rekli,
da ga ni ljubila.
Poskrila je
vse njegove slike,
njegove obleke
je podarila revnim.
In ljudje so rekli,
da ga ni ljubila.
Ona pa je dobro vedela,
kako strašno so lahko mrtvi
nadležni s stvarmi, ki so jih
nam zapustili.
Z njimi hočejo vzdrževati
našo žalost.
Na slikah se pretvarjajo,
da so še zmeraj z nami.
V resnici pa nam zavidajo
za vse te ničevosti.

ZAKAJ SE NISEM OŽENIL

Morda samo zato, ker nisem
 zažgal nobene reke.
 Nobeni ženski
 nisem pisal dvakrat.
 Drugi so govorili
 o izbruhih sonca,
 o eksploziji zvezd.
 Meni pa se je zdelo
 kot pljuskanje dežja
 ob motno steklo.
 Zmeraj je bilo drugače,
 kot sem načrtoval.
 In duša se mi je malo splašila.
 Tudi prilizovati se nisem znal
 s tistimi slinastimi obljubami,
 ki jih potem nikoli ne uresničimo.
 In z imeni polnih dobrikanja,
 izposojenimi v cvetličnih gredicah
 ali v živalskem vrtu.
 Ženskam pa je ravno to všeč.
 Čeprav se kasneje pritožujejo.

Andrej
Loos

Dežela kraljice od Sabe

Prišel sem Ti iz Sabe z natančnim poročilom – naznanja nenavaden sel kralju Salomonu. Sel je ptič, vdab, sijajen, zvedav Salomonov podanik, ki se je ločil od svoje vojaške pošte in v zaupnem preletu pristal v Sabi, kjer je našel cvetoče kraljestvo in, v posebno draž, žensko za vladarico.

Čim je kraljica od Sabe zvedela za Salomonovo državno vabilo, ga je šla obiskat, da ga z zavitimi vprašanji preskusi. Z velikim spremstvom je

odpotovala v Jeruzalem, v velblodji karavani, otovorjeni z zlatom, dragimi kamni, dišavami, začimbami in slastnim kolonialnim blagom, 2,437.000 kameljih korakov, 65 dni hoda, prišla je s konca sveta in mu podarila 120